

V.A. URECHIA.
CONVORBIRI CU FELIBRII

Paul PĂLTĂNEA

Cuvinte cheie: V.A. Urechia, V. Alecsandri, poezii felibri, latinitate, romanitate, România, macedo-român

Primele contacte cu lumea felibristă, ca și cele ale lui Vasile Alecsandri, au fost posibile prin existența ideii de fraternitate latină pentru care Urechia milita în Spania încă din septembrie 1858, când propunea, în presa spaniolă, organizarea unei adunări a popoarelor neo-latine. Proiect comunicat Felibrilor tocmai în iunie 1878, cu invitația de a participa la Congresul țărilor latine ce se va organiza la București în septembrie 1879. Propunerea a fost acceptată cu „bucurie”, dar „adunarea” n-a putut avea loc din cauza atitudinii incendiare din țară, provocată de condițiile impuse României la încheierea Tratatului de la Berlin. Contactele epistolare au continuat totuși prin invitațiile făcute de Urechia, care inițiază *Albumul macedoromân*, un protest împotriva deznaționalizării românilor din Peninsula Balcanică, la care au colaborat cu entuziasm.

Pe baza relațiilor stabilite între ei, în vara anului 1894, Urechia solicită baronului Charles de Tourtoulon, lui Frédéric Mistral, Alphonse Roque-Ferrier, Camille Laforgue și altora sprijinul la întocmirea volumului *Voci latine. De la frați la frați*, în apărarea personalităților transilvane care denunțaseră oprimarea populației românești.

Eforturile i-au fost răsplătite cu invitarea la „Congresul internațional al limbilor romane”, întrunit la Bordeaux, 5-10 august 1895, urmată de cea din anul următor, când ar fi trebuit să fie prezent la o „expoziție universală” în cadrul căreia vor avea loc și unele „serbări literare”, unde se va putea dezbate și revendicarea de drepturi pentru macedoromâni și transilvăneni.

Continuitatea întâlnirilor cu prietenii felibrieni i-o asigură invitația lui Angelo De Gubernatis la „Congresul Orientaliștilor”, care s-a desfășurat la Roma în perioada 1-12 octombrie 1899, bun prilej de a reveni la susținerea temei favorite: *latinitatea românilor*, permanență care l-a îndreptățit pe Roque-Ferrier să-l proclame „le Grand Latin de la Roumanie”.